

Vlaams
Parlement

vergadering **C100**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 18 januari 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gevolgen van de financiële problemen bij de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde (KMLP) voor de sierteeltsector – 722 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Steve Vandenberghe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een conflict van de stad Oostende en de Vlaamse reders met de Vlaamse Visveiling – 825 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het dispuut tussen de Vlaamse reders en de Vlaamse Visveiling – 880 (2016-2017)	5
VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bestrijding van het littlecherryvirus – 855 (2016-2017)	10
VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de druk op de pluimveehouderij met vrije uitloop ten gevolge van de ophokplicht – 858 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de impact van de ophokplicht voor de pluimveehouderij met vrije uitloop – 878 (2016-2017)	13

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gevolgen van de financiële problemen bij de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde (KMLP) voor de sierteeltsector – 722 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik stel deze vraag naar aanleiding van de onrust binnen de sierteeltsector over de organisatie van de Gentse Floraliën en de zorgelijke financiële toestand van de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde (KMLP). We hebben met de commissie de Gentse Floraliën bezocht en ondanks de tegenvallende resultaten, kunnen we toch spreken over een schitterend evenement.

De financiële toestand van de KMLP zorgt voor ongerustheid ten gevolge van de recentste editie van de Floraliën die buiten werden georganiseerd. Deze laatste editie outdoor kostte bijna dubbel zoveel als voorgaande edities, namelijk 9,5 miljoen euro. De opkomst viel tegen: met 130.000 bezoekers ligt het aantal serieus lager dan tijdens indoor-Floraliën.

Gevolg: een verlies van 3,8 miljoen euro op één editie terwijl de vorige edities nog winst opleverden. Het tegenvallend aantal bezoekers viel te verklaren door het slechte weer en de verhoogde terreurdreiging.

Maar er is blijkbaar meer aan de hand. Het eigen vermogen van de KMLP dook in 6 jaar tijd van 6,4 miljoen euro naar 566.000 euro. De misnoegde tuinbouwers hebben het over wanbeleid en belangenvermenging. Hubert De Waele, die in opvolging van de ontslagnemende voorzitter Michel Vermaerke tot april secretaris-generaal is, geeft toe dat er fouten zijn gemaakt maar neemt het woord fraude niet in de mond. Hij wil vooruitkijken naar 2020 om dan een minder grootse editie te kunnen opzetten in en rond de Floraliënhal.

Minister, ik stelde u in juli al een vraag over deze problematiek. In uw antwoord onderstreepte u dat het niet aan de Vlaamse Regering of haar ministers maar aan de KMLP is om haar werking en toekomstplannen te duiden. Ook de informatie over streefcijfers inzake bezoekers moet aan de organisatie zelf worden gevraagd.

Vandaag liggen de kaarten echter anders, in die zin dat de sector van de sierteelt zelf ongerust is over deze gang van zaken. Daarom moet er ook bij de beleidsmakers een alarmlicht beginnen te knipperen om te waken over het welzijn van de sector.

U hebt in het verleden op die schriftelijke vraag geantwoord dat u net als in het verleden ook in de toekomst de verdere ontwikkeling, ontplooiing en toekomstvisie van de Gentse Floraliën en onze Vlaamse sierteeltsector zult blijven ondersteunen. Het is immers van het grootste belang dat onze sierteeltsector kan blijven beschikken over een event met internationale uitstraling als de Gentse Floraliën om zichzelf op de kaart te blijven zetten.

Minister, hebt u al signalen ontvangen van de sierteeltsector over de onrust die er heerst naar aanleiding van de problemen bij de KMLP? Is er een vraag van de KMLP gekomen voor financiële ondersteuning? Zo niet, hoe zult u reageren indien die vraag alsnog wordt gesteld?

Op welke manier zult u uw engagement waarvan sprake in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag, naar aanleiding van de huidige problemen bij KMLP, hard

maken om de verdere ontwikkeling, ontplooiing en toekomstvisie van de Gentse Floraliën en onze Vlaamse sierteeltsector te blijven ondersteunen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vanderjeugd, ik heb inderdaad al een aantal antwoorden gegeven op schriftelijke vragen van u over dit thema. Het gaat over een evenement dat vijfjaarlijks plaatsvindt en waarvan de recentste editie vorig jaar heeft plaatsgevonden.

Er is geen vraag om financiële ondersteuning door de overheid. Tijdens een onderhoud dat ik had kort na de Floraliën met een aantal leden van de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde heeft men mij uitdrukkelijk aangegeven dat men alles in het werk zou stellen om de financiële afwikkeling tot een goed einde te brengen.

De volgende editie zal in principe in 2020 plaatsvinden. Ik kan nu geen uitspraak doen over wat er eventueel in 2020 aan ondersteuning zou kunnen zijn omdat het gaat over een volgende legislatuur.

Wat de toekomst van onze Vlaamse sierteeltsector betreft, doet de Vlaamse overheid heel wat. Ik denk dan aan het onderzoek en het vertalen van de onderzoeksresultaten naar de praktijk in de sierteeltsector. Het Proefcentrum voor Sierteelt in Destelbergen doet het op dat vlak heel goed. Ik onderstreep het belang dat ik hieraan hecht via de jaarlijkse basisondersteuning ter waarde van 440.000 euro. Momenteel is het Proefcentrum voor Sierteelt ook gestart met de bouw van een nieuw administratief gebouw, en ook een groot deel van de serres wordt vernieuwd. Deze belangrijke investering moet het voor het proefcentrum mogelijk maken om voor de sierteeltsector in Vlaanderen een belangrijke trekkersrol te kunnen blijven spelen op het vlak van innoverend onderzoek en voorlichting.

Vanuit de Vlaamse overheid kan deze investering rekenen op ongeveer 2,8 miljoen euro subsidie in het kader van de omkaderingssteun van het Vlaams Investeringsfonds (VLIF) voor de praktijkcentra. Samen met het proefcentrum hebben verschillende Vlaamse partners ook de Technopool Sierteelt opgericht. Momenteel lopen er vijf specifieke onderzoeksprojecten, gefinancierd door het Agentschap Innovatie en Ondernemen. Het gaat onder meer over sensortechnologie, duurzame bemesting en geïntegreerde gewasbescherming. Een andere belangrijk instrument om het naar de praktijk te brengen zijn de demonstratieprojecten. Er is reeds heel wat kennis beschikbaar uit onderzoek, maar ik ben mij ervan bewust dat het effectief en economisch verantwoord toepassen van deze kennis in de individuele bedrijfsvoering niet zo evident is. Vandaar dat er vier demoprojecten lopen, onder meer op vlak van erosiebestrijding, bedrijfseconomisch inzicht en rendabiliteit.

Vandaag wordt de sierteeltsector geconfronteerd met maatschappelijke eisen, vooral dan op het vlak van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. Heel veel siertelers doen al heel wat inspanningen om op een ecologisch duurzamere manier te produceren en de Vlaamse overheid helpt de telers hierbij. We denken aan de vzw Vlaams Milieuplan Sierteelt. Ik heb de betoelaging van deze vzw opgetrokken, van 84.000 euro in 2015 naar 190.000 euro in 2016, omdat er op dat vlak inderdaad heel wat uitdagingen zijn en omdat we heel sterk geloven in die duurzaamheid.

Ook het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) promoot onze sierteelt in binnen- en buitenland.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord en voor de toch wel zeer uitgebreide reeks maatregelen die

zeker ten goede komen van de sierteeltsector. Ook dank voor de middelen die nog steeds en soms zelfs bijkomend worden vrijgemaakt.

Ik leid uit uw antwoord af dat de onrust die heerst binnen de sierteeltsector niet echt op zijn plaats is, en dat binnen de organisatie alles in het werk zal worden gesteld om de financiële toestand aan te zuiveren, zodat we met het event Gentse Floraliën in 2020 een mooie editie hebben waar we met onze sierteeltsector naar buiten kunnen komen.

Ik onthoud zeker de vele maatregelen die er zijn vanuit Vlaanderen. Ook dank daarvoor.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Voorzitter, ik wil het antwoord van de minister graag bijtreden. Moet Vlaanderen die dubieuze schuldenpot helpen vullen? Neen. De raad van bestuur moet in dezen zijn verantwoordelijkheid dragen. Maar wil dat zeggen dat we niet inzetten op de sierteeltsector? Uiteraard niet. Er zijn andere, bestaande kanalen om onze sierteelt te promoten. Minister, u hebt er heel wat opgesomd: VLAM, de promotie van streekeigen groen, Technopool Sierteelt, enzovoort. Er is dus heel wat om de sector een duw in de rug te geven.

Jos De Meyer (CD&V): We hebben naar goede traditie met de commissie Landbouw ook bij de laatste editie de Floraliën bezocht. Meerderen onder u waren daarbij aanwezig. Dit blijft hoe dan ook een indrukwekkende manifestatie, die voor het op de kaart zetten van de sierteelt toch wel van bijzondere betekenis is.

Het viel mij ook op dat op deze wijze heel wat mensen zowel uit Vlaanderen maar ook vanuit het buitenland de stad Gent bezoeken.

Ik had het genoeg om kort voor het kerstreces ook aanwezig te zijn op de jaarvergadering van het Algemeen Verbond van de Belgische Siertelers en Groenvoorzieners (AVBS). Ik begreep daar dat er uiteraard binnen de sierteeltsector grote belangstelling blijft bestaan voor de Floraliën, ook in de toekomst, maar men stelt er dat het eerst aan de KMLP is om zelf financieel orde op zaken te stellen.

Ik was bij de laatste editie, die plaatsvond in het stadscentrum van Gent, wat eigenlijk een terugkeer is naar de roots van de Floraliën, ook verrast dat de stad Gent zelf geen sterkere tussenkomst deed want ook zij werd bij deze manifestatie toch heel sterk op de kaart gezet. Maar natuurlijk is dit niet onze verantwoordelijkheid. Dit behoort tot de autonomie van de stad Gent.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Steve Vandenberghe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een conflict van de stad Oostende en de Vlaamse reders met de Vlaamse Visveiling – 825 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het dispuut tussen de Vlaamse reders en de Vlaamse Visveiling – 880 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp·a): Voorzitter, collega's, minister, de stad Oostende heeft de Vlaamse Visveiling gedagvaard omdat die onlangs een schadevergoeding

van 106.000 euro weigerde te betalen omdat ze de voorbije jaren te weinig vis aanvoerde via de vismijn in Oostende. In de overeenkomst tussen de stad Oostende en de Vlaamse Visveiling is bepaald dat minstens 45 procent van het volledig jaarlijkse volume van verse vis en week- en schaaldieren die door de Belgische vloot aangevoerd wordt, moet geveild worden in Oostende. Uit de cijfers blijkt dat slechts een percentage van 34,40 procent wordt gehaald.

Daarenboven liggen de reders aan de kust regelmatig overhoop met de Vlaamse Visveiling. Afgelopen jaren waren er conflicten rond de kwaliteit van de aangevoerde vis, de organisatie van de veiling en de lage prijzen. Deze keer hebben nogal wat vissers ontdekt dat Nederlandse veilingen, zoals die in Urk, goedkoper zijn en minder administratieve lasten met zich meebrengen. Gevolg is dat een aantal visserijshepen hun waren in Nederland gaan afzetten in plaats van in Oostende. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

Minister, u hebt als gevolg van dit probleem, dat u goed kent, eind vorig jaar een bemiddelaar aangesteld. Dat is trouwens een goede zaak.

Bent u op de hoogte van het feit dat enkele Belgische reders hun waren afzetten in Nederlandse veilingen? Welke acties zult u ondernemen om deze reders te overtuigen hun waren opnieuw te laten veilen in de Vlaamse visveiling?

De bemiddelaar is intussen aangesteld. Heeft hij al een actieplan klaar om het probleem aan te pakken? De situatie is erg precair. We mogen zeker geen tijd verliezen. Welke acties gaat hij ondernemen? Op welke manier zult u dat als minister opvolgen en evalueren?

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, ik zal me vooral focussen op het dispuut tussen de Vlaamse reders en de Vlaamse visveilingen. Dat heerst er sinds enkele maanden. We hebben het er in de plenaire vergadering nog over gehad, er zijn vragen over gesteld. Heel wat reders wijken uit naar Urk.

De Vlaamse visveilingen hebben u een brief hieromtrent gestuurd en u hebt dan een bemiddelaar aangesteld in de persoon van Frans Coussement, iemand met een zeer grote beleidservaring.

Het is van groot belang dat dit conflict snel opgelost wordt. Uiteindelijk genieten onze vissers Vlaamse steun en moet het streven zijn dat een substantieel deel van onze visvangst in Vlaamse havens geveild kan worden, zodat er een economische meerwaarde kan worden gecreëerd in onze regio en de kustregio in het bijzonder.

Wat is de stand van zaken van de bemiddelingsopdracht van de heer Coussement in het conflict tussen de reders en de Vlaamse Visveiling? Welke acties heeft hij inmiddels ondernomen? Wat zijn de belangrijkste knelpunten? Tegen wanneer wordt gemikt op een oplossing? In welke mate zijn de gevolgen van de acties van de reders inmiddels merkbaar op de omzet van de Vlaamse visveilingen?

Hebt u een plan B achter de hand indien zou blijken dat de bemiddelingsopdracht van de heer Coussement geen akkoord oplevert?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het klopt dat enkele reders een gedeelte van hun vis aanvoeren in Nederlandse havens. Dat is echter niet nieuw, dat gebeurde vroeger ook al. Jaarlijks wordt een deel van de vis in vreemde havens aangevoerd. In 2015 werd 4112 ton vis in buitenlandse havens aangevoerd,

tegenover 18.377 ton in Belgische havens. Ter vergelijking: in 2013 werd 6434 ton in vreemde havens aangevoerd, tegenover 16.359 in eigen havens.

U vraagt naar de omzetcijfers van de Vlaamse Visveiling in 2016. Die gaven aan dat er effectief een impact was. Intussen is de toestand wat genormaliseerd doordat men nu in zuidelijker wateren vist en dus gemakkelijker naar de veiling in Zeebrugge kan.

Misschien toch ook even toelichten dat de vangstgebieden toch ook een impact hebben op de afzet in onze havens. Een deel van onze vangstgebieden ligt in het oosten, zelfs tot tegen Denemarken. Vissersvaartuigen moeten dan de veilingen van Nederland voorbijvaren om naar een Belgische haven te komen. Een gedeelte van de schol die ze vangen wordt daarna ook aan Nederlandse verwerkers verkocht. Vanuit de westelijke wateren, de zeeën rond Groot-Brittannië, Ierland en Frankrijk zijn de havens van Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort dan weer het dichtst.

Vanaf september-oktober werd gedurende een drietal maanden opmerkelijk meer vis in Nederland geleverd. Dat was ook de periode waar vooral in het oosten werd gevestigd. Daarbovenop kwam dan ook het dispuut met de Vlaamse Visveiling, wat dus een bijkomende reden was om naar Nederland te gaan.

Zoals ik hier al eerder heb meegegeven, is de Vlaamse Visveiling, met vestigingen in Oostende en Zeebrugge, een zelfstandige onderneming. Zij hebben op 1 oktober een wijziging doorgevoerd in hun bedrijfsvoering voor wat betreft de implementatie van de verplichtingen die worden opgelegd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Voor alle duidelijkheid, ook in Nederlandse veilingen gelden strenge regels rond voedselveiligheid.

Ik ga niet te gronde ingaan op de diverse discussiepunten, maar het gaat hier over zelfstandige bedrijven die structureel geen binding hebben met elkaar, maar die in de afzetketen van vis eigenlijk aan elkaar gebonden zijn. Er moeten dus tussen beide partijen afspraken gemaakt worden waarbij voor elk van de partijen – veilingen en reders – een win-winsituatie gerealiseerd wordt. Men zou dus tot een soort protocol moeten komen waarin een aantal afspraken tussen reders en veilingen worden vastgelegd. Afspraken en communicatie zijn sleutelbegrippen voor een oplossing.

Gezien het belang voor de hele visserijsector en mijn streven naar maximalisering van de toegevoegde waarde van de ons toegekende visquota, heb ik inderdaad een bemiddelaar aangesteld om een vergelijk te vinden tussen beide partijen. Hij heeft intussen de partijen aan tafel gebracht en een gespreksagenda opgesteld met thema's waarover men zal overleggen. Deze thema's worden één voor één aangepakt. Maar we stellen vast dat beide partijen hun tijd nemen en zichzelf ook geen tijdslimiet hebben opgelegd. Beide partijen hebben aan de bemiddelaar gezegd dat ze tot een vergelijk willen komen en ze zijn het eens over de gespreksagenda. Ze nemen ook met een positieve ingesteldheid – dat is belangrijk – deel aan het overleg, dus ik heb er vertrouwen in dat dit kan lukken. Vandaar dat ik vandaag nog niet denk aan een plan B. We moeten de bemiddeling verder alle kansen geven.

Nogmaals, dit is geen overheidskwestie. We zijn zo goed geweest om een bemiddelaar aan te stellen, maar eigenlijk zijn het private bedrijven die met elkaar in conflict liggen. Wegens het belang van onze visserijsector hebben we toch die bemiddelaar aangesteld.

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp.a): Ik dank u voor uw uitvoerige uitleg, minister. Het stelt me gerust dat die bemiddelaar aan het werk is. Het gaat om twee

privébedrijven, dat heb ik goed begrepen, maar ik vind het ook belangrijk dat u in het belang van onze visserijsector de vinger aan de pols houdt, dat u regelmatig overlegt met de bemiddelaar en de actoren, mocht er iets de verkeerde richting uitgaan, dan kunt u bijsturen. Zoals de heer Vanderjeugd zei, dit probleem moet zo snel mogelijk worden opgelost, onze visserij loopt schade op bij elk moment dat het dispuut blijft bestaan.

Dat men elkaar niet onder druk wil zetten om tot een goede oplossing te komen, kan ik zeker begrijpen, liever een goed gesprek dat iets langer duurt en een goed resultaat dan dat het rap-rap-rap gaat en nadien als een kaartenhuisje ineens stuikt. Ik wil er toch op aandringen dat het overleg hard wordt opgevoerd zodat er heel snel een oplossing komt. Dat is alleen maar in het belang van onze visserij. Van heel dichtbij opvolgen is toch wel de boodschap.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, de cijfers zal ik straks in het verslag lezen, want het ging tamelijk snel. Er is een tijdelijke impact geweest die nu wel verbeterd is, maar het is een tijdsgebonden gegeven dat ze nu in bepaalde wateren gaan vissen. Als het dispuut niet is opgelost, zal dat opnieuw een impact hebben, meer dan vandaag.

Het is zeer duidelijk wat de bedoeling is van de bemiddelaar. Het is goed dat iedereen aan tafel is gekomen met een duidelijke agenda en dat er een akkoord is. Ik onthoud dat beide partijen tot een vergelijk willen komen. Het is belangrijk dat het snel wordt opgelost, maar er zal goodwill nodig zijn om tot een vergelijk te komen. Je kunt ze moeilijk de arm omwringen.

Minister, ik onthoud ook dat u niet onmiddellijk een plan B hebt. Er wordt niet gedacht aan een verplichting om hier aan te landen. Dat zou van toepassing kunnen zijn, mocht er geen akkoord komen. Ik volg u volledig. Het zou nu niet verstandig zijn al uitspraken te doen terwijl die bemiddelingspoging nog bezig is. We moeten hun alle tijd geven om er op de lange termijn degelijk uit te komen.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Bij de bespreking van de begroting in de plenaire vergadering was er een klein misverstand. De collega's van de N-VA hebben toen wellicht niet goed begrepen waarover het ging. Het is een belangrijk thema en het is goed dat het wordt aangepakt. Het aanstellen van een bemiddelaar is heel belangrijk en hij zal ongetwijfeld goed werk leveren.

Minister, is er vandaag of in het verleden aanvoer geweest van Nederlandse reders op de Belgische veilingen? Indien ja, over welke grootteorde gaat dat dan? Indien niet, is daar een specifieke reden voor? Misschien bestaat er in Nederland een regeling die de Nederlandse reders ertoe aanzet om hun vis in Nederland aan te landen. Misschien kunnen we in deze zaak leren van onze noorderburen. Maar alles moet in overleg gebeuren met onze Vlaamse reders en de visveiling.

Cathy Coudyser (N-VA): Er is altijd al aangeland, ook in Nederland. Hoe kunnen we een niet-financiële stimulans geven om onze vissers zoveel mogelijk in de Belgische havens te laten aanlanden? Los van economische redenen, begrijp ik dat wie in de zuidelijke wateren vist, veeleer aanlandt in Belgische havens, en wie oostelijker vist, sneller in Nederland aanlandt. Als dat extremere proporties aanneemt, moeten we toch bekijken of we daar iets kunnen aan doen.

Er is nu een dispuut en dat is nooit goed. Dus moet dat worden opgelost. Ik ben dan ook zeer blij, minister, dat u een bemiddelaar aanstelt, ook al zijn het zelfstandige bedrijven. De doelstelling om te komen tot een soort afsprakennota, een

samenwerkingsovereenkomst of een protocol is nobel. Ik noteer dat beide bedrijven openstaan om met een positieve ingesteldheid te zoeken naar oplossingen. Dat er een bepaalde agenda is, wijst erop dat er met de nodige spoed aan wordt voortgewerkt. We moeten dat een kans op slagen geven, maar ook nauwgezet opvolgen. Ondertussen moeten we kijken hoe we de vissers er zoveel mogelijk toe kunnen aanzetten hieraan te landen. Dat is positief voor heel onze regio.

Bart Caron (Groen): Minister, een deel van de verklaring is misschien te vinden in het feit dat in tegenstelling tot de groenten- en fruitsector, waar de coöperatieve veilingen in handen zijn van de producenten die dus ook de markt, de overheadkost en het marktmechanisme regelen, de Vlaamse Visveiling niet op dezelfde coöperatieve manier is georganiseerd. Daardoor kan het conflict tussen de reders en de veiling alleen maar toenemen.

Historisch hebben we een grote Vlaamse fusie gehad van de Vlaamse Visveiling. Ter illustratie daarvan het conflict over de plaats waar wordt aangeland, in Zeebrugge of Oostende, en de schadeclaims die de stad Oostende – terecht overigens – daarbij eiste. Daar zit een structureel probleem.

De Vlaamse vloot bestaat nog uit 78 schepen, waarvan het gros heel klein is. We zijn voor wat de vis betreft, een onbeduidende economische factor in Europa aan het worden. Dit wordt straks veeleer een heimweeverhaal dan een sterk economisch verhaal.

Los van de Nederlandse verhalen, mogen we niet vergeten dat de Vlaamse boten ook aanlanden in Noord-Frankrijk. Dat gebeurt in de as Calais-Duinkerke. Minister, mij wordt verteld dat de prijzen die reders op de buitenlandse veilingen krijgen veel gunstiger zijn dan bij ons. Is daar een verklaring voor? Wij hebben toch ook een vrij grote verwerkende nijverheid en een vrij grote vraag van de consument. Welke factoren bepalen het feit dat het inzake prijs niet aantrekkelijk is om in eigen land aan te landen?

Jos De Meyer (CD&V): Ik heb twee korte aanvullende vraagjes, minister. Kunnen de Vlaamse visveilingen zelf bijkomende initiatieven nemen? En is er een tijdslimiet voor de bemiddelaar?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, de cijfers van wat Nederlandse reders op onze veiling gebracht hebben, zal ik opvragen. De manier waarop de veiling in Nederland werkt, is wel anders dan bij ons. In Nederland gaat het niet om een private onderneming, maar om een soort coöperatie van reders, een beetje te vergelijken met wat er in de fruitsector gebeurt. Zij leggen aan hun leden ook de verplichting op om 80 procent of meer naar die veiling te brengen. Bij ons is dat niet zo, omdat het een private onderneming is.

Wij nemen wel al maatregelen. Wij zeggen vanuit de overheid dat als je als reder steun wilt krijgen, je een economische band met Vlaanderen moet aantonen. Daarbij moet je dus aangeven dat je voldoende aanlandt in Vlaanderen. Dat is het verste dat we kunnen gaan. Meer laat Europa ons niet toe, omdat we daar met een eengemaakte Europese markt zitten.

Pijnsvergelijkingen zijn niet zo evident, collega Caron. Elke veiling heeft een eigen systeem van prijzen. Vaak zijn er ook toeslagen en dergelijke meer.

Zelf initiatieven kan uiteraard, collega De Meyer. We hebben niet echt een tijdslimiet bepaald, omdat we willen dat de bemiddelaar zijn werk kan doen. Maar ik sluit niet uit dat, als het niet vooruit zou gaan, we daar op een bepaald moment wel een tijdslimiet op zouden kunnen stellen.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Bedankt, minister. Ik wil nog even verduidelijken wat ik zei over een plan B. Begrijp me niet verkeerd: ik denk dat overleg de beste manier is. Ik weet niet of verplichte aanlanding mogelijk is. Maar als we naar een verplichting gaan, moeten we opletten dat we niet enkel in het voordeel van de visveiling pleiten. Het gaat inderdaad om een private onderneming. Op den duur zouden ze dan bij wijze van spreken een monopolie hebben, als ze dan ook nog verplicht worden om alleen bij hen aan te landen. We moeten er bij zulke pistes op letten dat het goed is voor beiden. Dat wou ik nog even meegeven ter verduidelijking.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bestrijding van het littlecherryvirus – 855 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, in antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 september 2016 over het littlecherryvirus stelde u dat het virus een plantenziekte is en dat het beleid inzake de bestrijding van planten- en dierenziekten een bevoegdheid van de federale overheid is. Een collega van het federale parlement, Ine Somers, heeft daar dan ook een aantal vragen over gesteld aan minister Borsus, en hij antwoordde dat het littlecherryvirus niet geldt als een quarantaineorganisme en dat er bijgevolg geen bestrijdingsmaatregelen worden genomen door de federale overheid. Hij verwees in zijn antwoord wel naar de respectieve gewesten om desgevallend maatregelen te nemen. Inmiddels wordt er wel al overal van uitgegaan dat het littlecherryvirus niet meer uit te roeien is in België.

Kunt u in het kader van het Integrated Pest Management (IPM) toch beheersmaatregelen nemen om het littlecherryvirus onder controle te houden? Zo ja, welke maatregelen hebt u intussen genomen of welke zult u eventueel nemen? Hebt u in dit kader al overleg gehad met de betrokken sectoren, de fruit- en sierteelt, om het littlecherryvirus te bestrijden?

Uit antwoorden op mijn vorige vragen bleek dat het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) de voorgaande jaren in opdracht van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu stalen onderzocht heeft op het littlecherryvirus. Is dat ook voor 2016 gebeurd? Zo ja, hoeveel en welk aandeel van de stalen was positief?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Peeters, het littlecherryvirus wordt in het Nederlands ook wel het kleinvruchtigheidsvirus genoemd. Dat ligt niet zo gemakkelijk in de mond, maar het klinkt wel iets Vlaams. Dat virus infecteert bomen en sierplanten. Besmette kerselaars geven in sommige jaren kersen die tot twee keer kleiner zijn dan tijdens normale jaren, die niet donker kleuren en vrij smaakloos zijn. Voor onze kersentelers kan dat dus een heel ernstig commercieel verlies veroorzaken.

Zoals u weet, is het beleid op het vlak van de bestrijding van dieren- en plantenziekten een federale bevoegdheid, van collega Willy Borsus. Specifiek wat

het littlecherryvirus betreft, oordeelt hij dat het geen zin heeft om het virus op de lijst van quarantaineorganismen te plaatsen, omdat het al ruim verspreid is op Belgisch grondgebied. Aangezien er vandaag dus geen federaal bestrijdingsbeleid bestaat, is de beste manier om het virus onder controle te houden, het oordeelkundig aankopen en planten van nieuw virusvrij materiaal, niet enkel door onze professionele fruitkwekers, maar ook door particulieren en groendiensten. Ik heb het dan uiteraard over de aankoop van nieuwe kersenbomen, maar evengoed over sierplanten, die ook drager kunnen zijn. Dat zal de problemen niet alleen oplossen, want gezond en nieuw plantmateriaal kan later uiteraard ook besmet worden.

U vraagt of ik beheersmaatregelen zal uitvaardigen in het kader van de geïntegreerde gewasbescherming. Dat is niet aan de orde, omdat het littlecherryvirus een virusziekte is waartegen geen gewasbeschermingsmiddelen kunnen worden ingezet. Zodra een boom of plant besmet is, kun je de ziekte niet meer bestrijden. IPM verplicht onze professionele telers wel om gecertificeerd virusvrij materiaal aan te planten. En als er geen gecertificeerd plantmateriaal beschikbaar is, mag ook niet-gecertificeerd materiaal worden aangekocht, op voorwaarde dat er een controle op gebeurt.

In dat kader wordt de kersentelers aanbevolen om aangetaste planten en bomen zo snel mogelijk te verwijderen om verdere aantasting tegen te gaan. Het heeft geen zin om gezonde bomen aan te planten als hun wortels in contact zullen komen met besmette bomen.

In tegenstelling tot professionele fruittelers zijn particulieren en lokale besturen niet gebonden door dit principe, maar als men het Haspengouwse patrimonium aan kersenboomgaarden in stand wil houden, dan heeft iedereen er belang bij om mee te werken aan het onder controle houden van de verspreiding.

Mijn diensten hebben regelmatig overleg met de sector over de problematiek, onder meer via het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) en het praktijkcentrum fruit. Daarbij worden kennisgebaseerde praktijkmaatregelen besproken.

U vroeg ook of het ILVO in 2016 de vraag heeft gekregen van de federale overheid om stalen te onderzoeken op de aanwezigheid van het virus. Het antwoord is neen. Het ILVO heeft vorig jaar in het kader van een eigen onderzoeksproject wel een tweehonderdtal stalen onderzocht waaruit bleek dat 26 procent besmet was. Maar daaruit kan niet worden geconcludeerd dat een kwart van onze kersenbomen besmet zou zijn, want het betroffen gerichte stalen waarbij er vaak al een vermoeden van besmetting bestond op basis van waargenomen symptomen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat er momenteel niet echt beheersmaatregelen zijn, maar wel het advies om zo snel mogelijk de besmette bomen en/of hun wortels te verwijderen. We moeten dit in elk geval goed blijven opvolgen. Zeker is de streek van Haspengouw is het belangrijk dat dit virus wordt ingeperkt wanneer men daar kwalitatief fruit wil blijven aanbieden. Wanneer alleen de sector zelf maatregelen neemt en snel de besmette bomen verwijdert maar anderen dat niet doen, dan blijft het probleem bestaan. Dit probleem moet goed worden opgevolgd om een verdere verspreiding van het virus tegen te gaan.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Mevrouw Peeters, ik dank u voor het indienen van deze vraag. Uw charmes hebben blijkbaar meer effect op de voorzitter dan die

van mij. Ik had in het verleden ook al geprobeerd een aantal vragen te stellen over dit virus, maar dat was toen een lokaal probleem.

Ik ben blij dat de vraag vandaag toch aan bod komt in de commissie. Het littlecherryvirus is inderdaad een probleem, in Haspengouw zelfs een enorm probleem, niet zozeer voor de professionele telers want die houden hun plantages goed in het oog, maar wel voor de particulieren. Een particulier die een mooie kersenboom heeft staan, ongeacht of die vruchten draagt, wil die niet uitdoen. Dat is vandaag het grote probleem. In Sint-Truiden worden daar GAS-boetes voor uitgeschreven. Wanneer bewezen is dat de bomen van een particulier het virus hebben en die eigenaar weigert die bomen uit te doen, kan hij daarvoor een GAS-boete krijgen.

Die hoogstamfruitbomen zijn veelbepalend voor de streek. Vaak worden zij geroid en vervangen door pruimenbomen. Dat maakt dat er over enkele jaren geen hoogstamkersenbomen meer zullen zijn in Haspengouw. Dat is een groot probleem.

Mensen kunnen wel een staal binnenbrengen bij het proefcentrum fruit. Dat wordt dan gecontroleerd op het littlecherryvirus. Ook particulieren kunnen dat doen.

Minister, het ILVO zegt zelf dat het belangrijk is om een efficiënt en verplicht certificeringssysteem in te voeren over dat virusgetoetst plantmateriaal. Wordt daar werk van gemaakt? Of is dat voorlopig enkel aangewezen maar niet verplicht?

Om de lokale verspreiding tegen te gaan, moeten we zorgen voor een goede monitoring op de aanwezigheid van het virus. Momenteel is er geen algemene monitoring op een bepaald niveau. Hebt u aanwijzingen dat daar iets aan zou veranderen? Komt er van bovenuit een monitoring om het probleem volledig in kaart te kunnen brengen? Vandaag wordt het probleem vooral lokaal opgevolgd.

Jos De Meyer (CD&V): Die laatste vraag is inderdaad belangrijk. Moet er een meldingsplicht zijn wanneer men wordt geconfronteerd met aangetaste bomen, en zo ja, bij welke instantie moet dat gebeuren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het gaat hier over een belangrijke problematiek die we goed opvolgen. Mijnheer Engelbosch, wat die gecertificeerde materialen betreft, zal ik navragen wat daar de stand van zaken is. Monitoring is echter een bevoegdheid van federaal minister van Landbouw, Willy Borsus. Ik ben wel bereid om bij het Proefcentrum voor Sierteelt te bekijken of we eventueel samen met het ILVO de beschikbare informatie kunnen clusteren om daar een beter zicht op te krijgen.

Ik zal ook nagaan of we samen met de provincie aan de bevolking duidelijk kunnen maken dat zij hun bomen kunnen laten testen. Ik zal mijn oor te luisteren leggen bij een aantal partners.

De verplichte melding is ook een bevoegdheid van federaal minister Borsus. Wij kunnen dat niet zomaar opleggen, maar het is wel belangrijk om te sensibiliseren.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik dank u voor de verdere opvolging die u belooft. Dat gesprek met de federale overheid en met de provincie lijkt me in dat opzicht ook belangrijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de druk op de pluimveehouderij met vrije uitloop ten gevolge van de ophokplicht – 858 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de impact van de ophokplicht voor de pluimveehouderij met vrije uitloop – 878 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, sinds 10 november geldt er voor professionele pluimveehouders in België een ophokplicht ten gevolge van de uitbraak van vogelgriep in onze buurlanden. Niemand stelt die ophokplicht in vraag, maar in Vlaanderen levert die wel stilaan problemen op voor een aantal pluimveehouders, meer bepaald voor de kwekers die eieren van hennen met vrije uitloop op de markt brengen. Als hun kippen langer dan 12 weken binnengehouden moeten worden, is er in principe geen sprake meer van eieren van hennen met vrije uitloop volgens Europese wetgeving, maar van gewone scharreleieren.

Dat betekent een verlies voor die bedrijven maar zorgt er ook voor dat er meer scharreleieren dan normaal op de markt komen, wat ook gevolgen kan hebben voor de prijsvorming.

Federaal minister van Landbouw Borsus heeft al aangegeven dat het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) de situatie op de voet opvolgt en dat er op dit moment geen enkel risico is voor de consumptie van kippenvlees of eieren. Er is ook nog geen haard van vogelgriep in Vlaanderen vastgesteld, maar de ophokplicht blijft intussen wel van kracht. Op dit moment is de ophokplicht ongeveer 10 weken van kracht, de kaap van 12 weken komt dan ook dichterbij.

Ook in Nederland loopt deze discussie. Daar pleit men ervoor om de status van vrije-uitloopeieren niet verloren te laten gaan, ook al moeten de leghennen op vrije-uitloopbedrijven voorlopig opgehokt blijven.

Minister, bent u op de hoogte van de ongerustheid bij de kwekers van eieren van hennen met vrije uitloop?

Heeft Vlaanderen geen enkele mogelijkheid om de vrije-uitloopstatus van eieren te handhaven, ook al wordt niet voldaan aan de 12 wekenregel? Zo niet, hebt u dan de mogelijkheid om de huidige druk op deze sector op een andere manier te verlichten zodra de kaap van 12 weken zou zijn overschreden?

Bent u bereid om op Europees niveau een oplossing voor dit probleem te bepleiten, of bent u daar al mee bezig?

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): In Europa is er al vogelgriep geconstateerd, maar Vlaanderen blijft daar voorlopig van gespaard. We hebben nog een speling van een vijftal weken, maar het ziet ernaar uit dat de ophokplicht nog niet onmiddellijk zal worden beëindigd. Het is dan ook best mogelijk dat we die 12 weken zullen overschrijden en dat onze pluimveehouders met kippen met vrije uitloop hun statuut zullen verliezen.

Het zou natuurlijk een fikse financiële aderlating betekenen voor die ondernemers, die nota bene vaak extra investeringen doen voor dierenwelzijn en diervriendelijke methodes en vooral voor rendabele manieren om kippen te kweken. Dat zou toch wel als een kaakslag aankomen.

Natuurlijk zijn we het er allemaal over eens dat we de nodige maatregelen moeten treffen als er een vogelgriep dreigt. Daar heb ik geen bezwaar tegen. Het zal, zoals de heer Engelbosch al zei, zeker gevolgen hebben voor de consument.

Minister, hebt u al onderzocht wat de bedrijfseconomische impact in Vlaanderen kan zijn voor de kippenhouders met kippen met vrije uitloop? Welke impact zal het hebben op de aanbod van eieren op de Vlaamse markt van kippen met vrije uitloop? Wat zal het gevolg zijn op de prijszetting van het product? Hebt u al overleg gepleegd met uw federale collega over enerzijds een oplossing voor de pluimveehouders met kippen met vrije uitloop en anderzijds het voorkomen van de vogelgriep in Vlaanderen? Welke ondersteunende maatregelen zult u nemen vanuit Vlaanderen bovenop de federale maatregelen om de vogelgriep in Vlaanderen te voorkomen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, de preventieve ophokplicht voor pluimveebedrijven is sinds november vorig jaar van kracht omdat er in de Europese Unie besmettingen met het vogelgriepvirus werden vastgesteld. Twintig lidstaten hebben geïnfecteerde wilde vogels aangetroffen en in negen lidstaten werd dat ook op pluimveebedrijven gemeld. Tot nu toe is er gelukkig geen uitbraak van het virus op Belgische bodem vastgesteld, maar waakzaamheid is natuurlijk nodig. De ophokmaatregel voorkomt dat pluimvee in contact komt met wilde vogels.

Op het vlak van de handelsnormen voor eieren maakt de Europese regelgeving een onderscheid tussen vier types. Voor twee types is het van belang dat de legghennen buiten kunnen uitlopen, meer bepaald voor 'bio-eieren' en voor 'vrije-uitloopeieren'. Voor de bio-eieren stelt zich voor de commercialisatie geen probleem omdat de Europese wetgever expliciet een uitzondering heeft voorzien bij overmacht, bijvoorbeeld als er maatregelen worden opgelegd in verband met dierenziekten. Voor de vrije-uitloopeieren dreigt zich vanaf 2 februari wel een probleem te stellen indien de ophokplicht tot dan van kracht blijft. Want in tegenstelling tot regelgeving inzake bio-eieren heeft de Europese wetgever niet in uitzonderingen voorzien. Als regel geldt dat vrije-uitloopkippen maximaal twaalf weken binnen mogen worden gehuisvest. De Europese wetgever heeft wel een delegatie gegeven aan de Europese Commissie om afwijkingen toe te staan, maar op dit ogenblik heeft de Commissie daar nog geen gebruik van gemaakt.

Ik heb alle begrip voor het feit dat de betrokken pluimveehouders zich zorgen maken over de situatie. Het gaat over dertig vrije-uitloopbedrijven die samen ongeveer 10 procent van onze Vlaamse ei productie vertegenwoordigen. Mocht de ophokplicht tegen begin februari opgeheven zijn, dan stelt zich geen probleem.

We staan in nauw contact met het kabinet van minister Borsus, die bevoegd is hiervoor, maar het is voor hem nog niet mogelijk om nu al een inschatting te geven.

Afgelopen maandag werd deze problematiek aangekaart op een door de Europese Commissie georganiseerd technisch overleg over de vogelgriep. De vertegenwoordiger van het Directoraat-Generaal Landbouw van de Europese Commissie gaf aan dat men niet de intentie heeft om een uitzondering te voorzien. Dat neemt niet weg dat ik dit punt verder op de agenda zal plaatsen. Het blijft natuurlijk wel dubbel. Pluimveehouders die geïnvesteerd hebben in een vrije-uitloopstal dreigen economische verliezen te lijden omdat die eieren dan in een

goedkopere klasse terechtkomen. Maar ik ben ook van mening dat we begrip moeten hebben voor overmachtsituaties. We moeten vooral denken aan een gelijke behandeling. Aangezien er voor bio-eieren in een uitzondering is voorzien bij overmacht, zou dat volgens mij ook moeten kunnen voor de vrije-uitloopeieren.

Mocht de ophokplicht van kracht blijven en er geen uitzondering komen, dan zullen er onvermijdelijk economische gevolgen zijn. Het is niet evident om dat in te schatten, maar uitgaande van een prijsverlies van 1,5 eurocent per ei berekende mijn administratie dat dit kan neerkomen op een verlies van 2000 euro per week voor een gemiddeld vrije-uitloopbedrijf.

Maar er spelen natuurlijk nog andere factoren, zoals contractuele afspraken en dergelijke meer. Daarnaast is er ook een impact te verwachten op het vlak van de prijs voor scharreleieren omdat gedeclasseerde vrije-uitloopeieren in diezelfde categorie zouden terechtkomen. Dat zal ook daar voor een verstoring van de markt zorgen.

Wat betreft de vogelgriep zelf neemt Vlaanderen geen bijkomende maatregelen omdat dit een federale bevoegdheid is. Het FAVV neemt al alle maatregelen en volgt dit op de voet op.

Dit is een situatie die we goed in het oog moeten houden. We houden inderdaad ons hart vast, als dit nog duurt tot begin februari. Dan zullen we echt wel die uitzondering van Europa nodig hebben. Wij zullen daar blijven op aandringen.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad jammer dat ze vandaag zeggen dat ze niet echt de intentie hebben om in die uitzondering te voorzien. Daarom ben ik blij met uw antwoord. U zegt dat u daarvoor blijft pleiten omdat het overmacht is, en dat als er een uitzondering is voorzien voor bio-eieren, die uitzondering er hier ook zou moeten komen.

Ik wil niet op de zaken vooruitlopen, maar het is toch vijf voor twaalf. Mijnheer Vanderjeugd, het is al bijna tien weken en niet vijf weken, zoals u daarnet zei. Het is dus bijna wel zover. Daarom, minister, wil ik er toch voor pleiten dat u, als het zover komt, vanuit Vlaanderen het nodige probeert te doen om ook die sector te ondersteunen. Dit is immers niet het gevolg van gewone economische zaken, het is echt overmacht waar de sector zelf niets aan kan doen. We moeten dergelijke gevallen vanuit Vlaanderen wel degelijk ondersteunen.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Ik heb mij inderdaad misrekend, excuseer.

De periode waarin ze hun statuut zouden verliezen, komt wel zeer dichtbij. Het is natuurlijk een dubbeltje op zijn kant. Als je nu zegt dat we voor een uitzondering gaan en dan slaat de vogelgriep toch toe... Het is een moeilijke overweging, maar het is, zoals de heer Engelbosch zegt, heel belangrijk dat als het voor de ene soort kan, het ook voor deze pluimveehouders moet kunnen.

Het is moeilijk om te berekenen, maar als je toch een schatting maakt, spreken we over een grote financiële impact. Dertig bedrijven die staan voor 10 procent, dat is toch ook niet onbelangrijk. We moeten dit goed opvolgen, en alles in het werk stellen om via de commissie eventueel, indien het omwille van de voedselveiligheid wordt aangeraden, de nodige uitzondering te bepleiten.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, dit is een belangrijk probleem. Het is overmacht. De landbouwers in kwestie kunnen er niets aan doen.

Minister, het zou inderdaad zeer logisch zijn om een gelijkschakeling te hebben tussen de biosector en de gewone vrije uitloop en om daar op Europees vlak een oplossing voor te brengen.

Minister, leeft dit probleem ook in andere lidstaten? Zijn er andere lidstaten die partner zijn wanneer u deze vraag stelt op het Europese niveau?

Jos De Meyer (CD&V): Minister, kunnen de warenhuizen deze eieren nog steeds verkopen onder hetzelfde label als de uitlooperperiode korter is geweest? Of is dat niet meer mogelijk? Moeten ze rekening houden met deze overmacht, of niet?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De supermarkten kunnen dat niet meer. Als er niet wordt voldaan aan die voorwaarden, zijn dat geen vrije-uitloopeieren meer. Ze kunnen dan ook niet meer onder dat label worden verkocht.

Er zijn uiteraard nog andere lidstaten die hiermee worden geconfronteerd. Bijvoorbeeld Nederland steunt ons daarin en is ook voor zo'n uitzondering.

Ik begrijp nog steeds niet waarom de Commissie niet bereid is om daartoe over te gaan. Ik vind dat eigenaardig. Maar het is een vaststelling.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.